

Etablissementer, som man ved denne Omlægning kunde sælge, mod at man fik visse nye Bygninger opført andre Steder, hvor der skulde oprettes nye Garnisoner. Salget af gamle Kaserner, som man ikke mere havde Brug for, var allerede i fuld Gang i 1923—24 under Ministeriet Neergaard, og jeg kan meddele det høje Ting, at Salget har indbragt ca. $3\frac{3}{4}$ Million i dette Øjeblik. Til Gengæld er flere af Kasernerne blevet repareret; men dertil er der af de $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. kun brugt ca. $\frac{3}{4}$ Million, saaledes at der er ca. 3 Millioner tilbage. Det er en given Sag, at der vil blive lagt Beslag paa ret betydelige Beløb forskellige Steder i Landet, maaske ikke særlig til Nybygninger, skønt ogsaa til det, men til at indrette de gamle Kaserner paa en saadan Maade, at de virkelig bliver Boliger, som Staten kan være bekendt at anvise de unge Mænd til kortere eller længere Ophold. Jeg mener ikke, at Kasernerne skal være Pragtbygninger, men paa den anden Side skal de heller ikke have Karakteren af Fattiggaarde, og jeg vil i alt Fald, saa længe jeg er Forsvarsminister, bestræbe mig for, at de gamle Kaserner, som er i en ret ynkelig Forfatning adskillige Steder, kan blive sat i Stand, saa vore unge Mænd virkelig kan være tjent med at opholde sig i dem i kortere eller længere Tid, i flere eller færre Maaneder. Det er egentlig noget i allerhøjeste Grad mærkværdigt, efter min Opfattelse i alt Fald, at man kan se Oppositionspartierne, ikke mindst Socialdemokratiet, rejse Pragtbygninger, naar der er Tale om Skoler. Her er der Tale om andre Institutioner. De unge Mænd aftjener ikke frivilligt deres Værnepligt. Det er ved Lov befaleet, at det skal ske. Og derfor mener jeg, at man, uanset hvilket Parti man tilhører, naar en endelig Ordning er gennemført, har Pligt til at sørge for, at de paagældende Boliger er af den Beskaffenhed, at de unge Mænd kan være tjent med at opholde sig i dem i flere eller færre Maaneder.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings villige og forhaabentlig hurtige Behandling.

Maegaard: Det Lovforslag, som den højtærede Forsvarsminister har motiveret for det høje Landsting, kommer herover med betydelig Vægt, idet det, som af den højtærede Forsvarsminister anført, forholder sig saaledes, at Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i det høje Folketing. Ministeren har skitseret, hvad Lovforslaget gaar ud paa, nemlig at der i indeværende Finansaar ikke skal anvendes de tidligere bevilgede

3 Mill. Kr. til Indkøb af Materialer, men kun 1 Mill. Kr. Det er ikke saa mange Aar siden, vi her i Tinget har forhandlet om en Udsættelse af den Slags Bevillinger. Vi erindrer, hvorledes den tidligere Regering gennem en Anmærkning til Finansloven forsøgte ganske det samme. Vi protesterede den Gang mod Regeringens Fremgangsmaade, men paa den anden Side tilsagde vi vor Medvirkning til at udskyde Bevillinger, til hvis Udskydelse ikke alene Regeringen, men ogsaa de paagældende sagkyndige kunde give deres Tilslutning. Nu gaar jeg i dette Tilfælde ud fra, at det foreliggende Lovforslag ikke alene har Ministerens Tilslutning, men ogsaa Tilslutning fra de militære sagkyndige. Det er altsaa uødvendigt paa nærværende Tidspunkt, mener jeg, at gøre det samme, som Landstinget gjorde for nogle Aar siden, nemlig at udsætte Spørgsmalets endelige Afgørelse, til man har indhentet Erklæring fra dem, som har det personlige og juridiske Ansvar for disse Ting. Jeg kan i øvrigt tilføje, at vi, efter at der den Gang var fremkommet en Erklæring fra den militære Ledelse, her i Tinget beredvilligt gik med til at nedsætte Bevillinger paa Finansloven med ret betydelige Beløb. Det er det samme, der sker her, men paa mere lovlig Maade. Og efter at have gjort opmærksom paa, at ikke blot Ministeren, men ogsaa den militære, ansvarlige Sagkundskab er indforstaaet med, at disse Beløb kan, om ikke spares, saa dog i alt Fald udskydes, gaar jeg ud fra, at det høje Landsting giver Lovforslaget sin Tilslutning, hvilket jeg hermed skal anbefale.

C. F. Sørensen: Det foreliggende Lovforslag er jo, som allerede nævnt baade af Forsvarsministeren og det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), et lille Lovforslag, der gaar ud paa Afgivelser fra Loven af 1923 § 4, saaledes at den aarlige Bevilling paa 3 Millioner, der skal bruges til Hærens Bygninger, Øvelsespladser, Beholdninger o. s. v., for 1927—28 nedsættes til 1 Mill. Kr. Lovforslaget er, som den højtærede Minister sagde, af ringe Omfang, det indeholder kun een Paragraf, og der er i Grunden ikke meget at sige om denne ene Paragraf. Saa maa Ammunitionen jo hentes andet Steds fra, og det gjorde den højtærede Minister ogsaa, idet han baade talte om Forsvarslovene af 1922 og om den Finanslov, der kommer, hvorefter han gav os en hel militærvidenskabelig, teknisk og økonomisk Redegørelse for disse Loves Indhold. Selvfølgelig kan jeg hverken have noget imod at faa opfrisket gamle